CHƯƠNG 2356

Nhân quả này, ta tự mình lấy

"Nhân quả, ngươi muốn kết thúc thế nào?" Tiêu Tri Quân nhìn chằm chằm Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: "Ừm... một kiện thần khí cửu phẩm là được!"

"Ha ha ha ha..." Tiêu Tri Quân bật cười: "Thái Hư!"

"Tiêu Tri Ngộ là nhị trưởng lão của Tiêu gia chúng ta. Mọi tổn thất do hắn gây ra, bao gồm những cửa hàng trong thành bị hắn cuốn đổ, cùng với những người đã chết, Tiêu gia chúng ta đương nhiên phải bồi thường!"

"Tổn thất của ngươi nằm trong phạm vi này!"

"Ngươi nói Tiêu Tri Ngộ đã dùng thần niệm công kích ngươi sáu lần, gây tổn thất cho ngươi trên thần phù. Khoản này Tiêu gia chúng ta cũng thừa nhận!"

"Còn nói đến nhân quả giết ngươi... ha ha ha ha..." Sắc mặt Tiêu Tri Quân đột nhiên biến đổi: "Có, quả thật là có, nhưng không thể tính lên đầu Tiêu gia!"

"Phần nhân quả này, ngươi nên tìm riêng Tiêu Tri Ngộ!"

Hạ Nhân nói: "Tiêu gia các ngươi đúng là... ha ha ha... Thôi được, vậy ta hỏi ngươi, Tiêu Tri Ngộ giết ta thật sự là ý định của riêng hắn sao?"

“Động cơ hắn giết ta là gì?”

Tiêu Tri Quân nói: “Vậy ngươi phải đi hỏi Tiêu Tri Ngộ rồi!”

Hạ Nhân nói: “Ngươi không biết?”

Không đợi Tiêu Tri Quân trả lời, Hạ Nhân tiếp tục nói: “Nếu là hắn muốn giết ta vì mục đích cá nhân, phần nhân quả này đương nhiên không thể tính lên đầu Tiêu gia các ngươi. Nhưng mục đích hắn giết ta là vì Tiêu Hiểu Nguyệt của Tiêu gia các ngươi giành ngôi đầu bảng Địa!”

“Không sao cả!” Tiêu Tri Quân nói: “Tiêu Tri Ngộ đã bị sư tôn ta phán xử tử hình. Hắn chết rồi, phần nhân quả này cũng coi như đã hoàn trả cho ngươi!”

“Nếu ngươi không phục, có thể đi tìm Tiêu Tri Ngộ mà đòi!”

“Được thôi!” Hạ Nhân phất tay: “Nếu các ngươi không muốn kết thúc phần nhân quả này, vậy ta cũng chẳng còn cách nào khác, chỉ có thể tự mình lấy thôi!”

“Tiêu đại trưởng lão, mời về cho!”

Tiêu Tri Quân phất mạnh tay áo, xoay người rời đi.

Hắn vừa đi tới cửa Tiên Khách Cư thì lập tức có mấy đệ tử vây tới.

“Lão tổ, hay là chúng ta...”

Tiêu Tri Quân nói: “Trông chừng hắn, bất cứ lúc nào cũng phải báo cáo hành tung của hắn cho ta, cho đến khi hắn đi tham gia đại tỷ thí cửa thứ ba!”

“Bất cứ ai cũng không được ra tay với hắn!”

“Vâng!” Mấy người nhanh chóng ẩn mình vào bóng tối.

Chớp mắt, cửa thứ ba bắt đầu thi!”

Tiêu Tri Quân ngồi ở vị trí đầu trong đại điện gia tộc, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Trước mặt hắn có ba đệ tử, Tiêu Vô Tướng, Tiêu Hiểu Nguyệt và Tiêu Vô Cực!

Ngoài ba người này ra, bên cạnh còn có một cường giả Thần Vương cảnh mặc đạo bào màu đen.

Một lá phù bài bên hông cường giả Thần Vương cảnh kia chớp sáng hai lần. Hắn lấy phù bài ra nhìn qua, sau đó chắp tay nói: “Lão tổ... tên Thái Hư kia đã rời khỏi Tiên Khách Cư, hiện đang đi về phía quảng trường Mùng Năm!”

Tiêu Tri Quân nhắm mắt, không nói gì, chỉ khẽ gật đầu.

Một lúc sau, người kia lại lấy phù bài ra nhìn, nói: “Bẩm lão tổ, Thái Hư đã đến quảng trường Mùng Năm!”

Lại qua thời gian nửa nén hương, người kia lần nữa báo: “Lão tổ, Thái Hư được Thần Hoàng Tần Dược Tử mời đi, đã lên đài nói chuyện với ông ta!”

“Tốt!” Cuối cùng Tiêu Tri Quân cũng mở mắt, nhìn sâu vào ba đệ tử bên dưới rồi nói: “Được rồi... tên Thái Hư kia đã đến hội trường, không thể nào núp trong bóng tối đánh lén chúng ta nữa... Ba người các ngươi có thể xuất phát rồi!”

“Càng không được đi trêu chọc tên Thái Hư kia!”

“Hiểu Nguyệt không còn hy vọng giành ngôi đầu nữa. Hai người các ngươi nhất định phải giữ vững bảng Thiên và bảng Nhân. Lời đã nói ra lâu như vậy rồi, Tiêu gia chúng ta có thể không cần một nhà trấn giữ cả ba bảng, nhưng hai người các ngươi tuyệt đối không được phạm sai lầm lần nữa!”

“Vâng!” Hai người chắp tay, sau đó xoay người rời đi.

Hắn đương nhiên biết, nhân quả ân oán giữa Hạ Nhân và Tiêu gia mình vẫn chưa được hóa giải.

Sở dĩ sai người giám sát Hạ Nhân mọi lúc là vì sợ tên nhóc này âm thầm giở trò, lấy đạo của người trả lại cho người, ngấm ngầm hãm hại đệ tử Tiêu gia bọn họ một phen. Khi đó cuộc tỷ thí của Tiêu gia sẽ tiêu đời.

Vì vậy, Tiêu Tri Quân vừa dò la tin tức về Hạ Nhân, vừa đè các đệ tử Tiêu gia lại, không cho bọn họ đến quảng trường Mùng Năm.

Tất cả đều là vì an toàn của các đệ tử.

Bây giờ nếu tên Thái Hư này đã đến quảng trường, vậy trên đường đi hẳn sẽ không còn nguy hiểm gì lớn nữa.

Đã đến quảng trường tỷ thí, ta không tin ngươi, Thái Hư, còn dám ra tay?”

Tiêu Tri Quân tự rót cho mình một chén trà, sau đó chậm rãi nhấp một ngụm.

Chưa đầy nửa nén hương sau, một hạ nhân hốt hoảng chạy đến bên ngoài đại điện của hắn, nói: “Lão tổ... không hay rồi... không hay rồi...”

“Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng bị người ta tập kích!”

“Cái gì?” Thân thể Tiêu Tri Quân run lên. Ngay sau đó, hắn sải một bước vượt qua nửa đạo trường, đáp xuống trước cửa, đưa tay xé mở trận pháp bên ngoài đạo trường rồi đi ra.

“Chuyện gì xảy ra?” Tiêu Tri Quân hoảng hốt hỏi.

“Không biết!” Nữ Thần Vương kia nói: “Vừa rồi Tứ công tử hộ tống bọn họ đi nói rằng, khi họ đi đến gần đài trà Thiên Nhai thì đột nhiên bị người tập kích. Tiêu Vô Tướng và Tiêu Vô Cực đều bị thương.”

Tiêu Tri Quân hỏi: “Có nghiêm trọng không, thần niệm có bị thương không?”

Nữ Thần Vương lắc đầu: “Tứ công tử không nói!”

“Được... ta biết rồi!” Tiêu Tri Quân vội vã đi ra khỏi cổng lớn, sau đó vút một tiếng hóa thành luồng sáng bay đi.

Hắn là đệ tử của Đan Đế, có đặc quyền bay lượn trong thành.

Ngay sau đó, tên này đã đáp xuống bên cạnh đài trà Thiên Nhai.

Lúc này, ngã rẽ bên cạnh đài trà Thiên Nhai đã chật kín người!

“Chuyện gì xảy ra?” Tiêu Tri Quân gạt đám đông, đi vào giữa.

“Lão tổ!” Tiêu Vô Tướng đứng dậy, sắc mặt trắng bệch: “Lão tổ... chúng ta bị người tập kích!”

“Có người... á... có người đánh lén thức hải của chúng ta!”

“Còn ta nữa!” Tiêu Vô Cực ở Thần Tôn cảnh, vẻ mặt đầy giận dữ: “Thái Hư... Thái Hư... chắc chắn là tên chó chết Thái Hư đó...”

“Lão tổ, ngài nhất định phải bắt tên chó chết Thái Hư đó về đây!”

“Im đi!” Tiêu Tri Quân sa sầm mặt quát một tiếng, Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng lập tức im lặng.

“Lão Tứ, ngươi nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Tri Quân nhìn người còn lại.

Cái gọi là Tứ công tử này chính là vị Thần Vương hộ tống ba người đi tham gia tỷ thí, cũng là kẻ trước đó liên tục báo cáo tình hình cho Tiêu Tri Quân trong đạo trường.

“Vâng!” Tứ công tử chắp tay: “Lão tổ... lúc ta dẫn bọn họ đi đến đây thì đột nhiên bị thần niệm của người khác công kích!”

“Sau đó thì sao?” Tiêu Tri Quân hỏi: “Ai công kích?”

“Không biết!” Tứ công tử lắc đầu: “Không tìm thấy!”

“Không tìm thấy?” Sắc mặt Tiêu Tri Quân âm trầm đến cực điểm: “Sao có thể như vậy?”

“Lão tổ...” Tiêu Hiểu Nguyệt ở bên cạnh chắp tay nói: “Lão tổ... chúng ta không nhìn thấy bất kỳ dấu vết thần niệm công kích nào!”

Nghe đến đây, hàng mày Tiêu Tri Quân nhíu càng chặt, đồng tử cũng co lại.

Chẳng phải khi công kích bằng thần niệm, đòn tấn công đều phát ra từ thức hải sao?

Tốc độ của kiểu công kích này tuy nhanh đến mức khó tin, nhưng mắt thường vẫn có thể nhìn thấy dấu vết mà.

Thậm chí còn có thể nhìn rõ ràng người phát ra đòn công kích là ai.

Sao có thể làm được đến mức không một tiếng động như vậy?

“Không thể nào!” Tiêu Tri Quân hỏi: “Các ngươi không chú ý sao?”

“Không phải!” Lần này Tứ công tử lên tiếng: “Người đầu tiên nhận công kích là Tiêu Vô Tướng... sau khi hắn bị công kích, chúng ta lập tức dừng lại, tất cả mọi người đều đề phòng bốn phía!”

“Trong lúc chúng ta đề phòng, kẻ đó lại công kích Tiêu Vô Cực!”

“Tất cả chúng ta đều đang đề phòng. Nếu thật sự có dấu vết thần niệm, không thể nào chúng ta lại không nhìn thấy!”

“Đúng vậy, lão tổ!” Tiêu Hiểu Nguyệt cũng nói: “Lúc đó trên đường cũng có rất nhiều người, bọn họ cũng không nhìn thấy bất kỳ dấu hiệu nào của đòn công kích!”

CHƯƠNG 2357

Cả ba bảng đều sụp đổ

Sau khi ẩn mình, mắt thường không thể nhìn thấy được.

Khi hai bên giao chiến, thần thức đều được mở ra. Lúc ngươi dùng thần thức tấn công, mắt thường tuy không thể nhìn thấy, nhưng trong phạm vi thần thức của người khác bao phủ, rất dễ bị phát hiện.

Nói thế này đi, một kẻ chỉ có tu vi Thần Quân cảnh, chỉ cần thần niệm của hắn mở rộng ra mấy vạn trượng, thì dù có Thần Đế ẩn giấu thần niệm để tấn công, một khi thần niệm công kích của Thần Đế tiến vào phạm vi mấy vạn trượng được thần niệm của Thần Quân cảnh bao phủ, cũng sẽ bị bắt giữ.

Điều này về cơ bản chẳng khác gì mắt thường nhìn thấy cả.

Mà vừa rồi Tứ công tử đã nói, tất cả mọi người đều đang đề phòng.

Nói cách khác, trong tình huống thần niệm của mọi người đều đã bao phủ xung quanh, Tiêu Vô Cực vẫn bị người ta đánh lén.

Bị đánh lén vào thức hải, hơn nữa còn không để lại chút dấu vết nào.

Điều này khiến người ta cảm thấy vô cùng quỷ dị, thật khó tin.

“Bị thương thế nào?” Lúc này Tiêu Tri Quân mới hỏi: “Có bị thương đến căn bản không?”

“Không!” Tiêu Vô Tướng lắc đầu, nói: “Công kích của kẻ đó được khống chế vừa đủ, cực kỳ chính xác, thức hải của ta bị đánh sụp mất một nửa!”

“Trong thời gian ngắn, căn bản không thể khôi phục!”

“Nhưng nếu nói về thương thế thì cũng không bị thương nặng, nghỉ ngơi vài ngày, uống thêm một ít đan dược là có thể hoàn toàn bình phục!”

“Ta cũng vậy!” Tiêu Vô Cực ở bên cạnh nghiến răng ken két, nói: “Ta cũng thế này… Đáng chết… Đáng chết…”

“Hắn nhắm thẳng vào việc khiến chúng ta không thể tham gia thi đấu!”

“Thái Hư đáng chết, ta phải giết hắn…”

“Bình tĩnh…” Tiêu Tri Quân phất tay áo, nói: “Đi theo ta…”

“Hai người các ngươi, mau uống đan dược trước, nghỉ ngơi khôi phục một chút!”

Tiêu Tri Quân đích thân dẫn đội đến quảng trường Mùng Năm!

Đoàn người nhanh chóng đi tới nơi.

“Thái Hư... Ta nguyền rủa tổ tông nhà ngươi... Ngươi lăn xuống đây cho ta!”

Vừa đến quảng trường Mùng Năm, Tiêu Vô Cực có tu vi Thần Quân cảnh đã gào to về phía Hạ Nhân.

Lúc này, Hạ Nhân đang ở trên đài chủ trì, nói chuyện với Tần Dược Tử.

“Hả?” Tần Dược Tử quay đầu lại, nhìn Tiêu Vô Cực, nói: “Tiêu Vô Cực, không được vô lễ!”

“Ngươi câm miệng!” Tiêu Tri Quân quát Tiêu Vô Cực một câu, sau đó chắp tay với Tần Dược Tử, nói: “Sư huynh... Đệ tử Tiêu gia chúng ta đã bị người ta đánh lén thần niệm trên đường đến quảng trường Mùng Năm. Hiện giờ thức hải của Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng đều đã vỡ nát!”

“Không thể tham gia cuộc thi hôm nay!”

“Chuyện này, ta muốn hỏi Thái Hư!”

“Ồ ồ ồ...” Tần Dược Tử nói: “Vậy ngươi hỏi đi...”

Tiêu Tri Quân nhìn về phía Hạ Nhân: “Thái Hư... Chuyện này có phải do ngươi làm không?”

Bởi vì trước đó, Hạ Nhân từng nói với hắn rằng y sẽ tự mình thu hồi phần nhân quả này.

Bây giờ hai đệ tử Tiêu gia đều bị công kích thần niệm, theo lẽ thường thì chính là do tên nhóc này làm.

Nhưng vấn đề là Hạ Nhân không có mặt tại hiện trường. Theo những tin tức đã nắm được, sáng sớm y đã đến quảng trường, nói chuyện với Tần Dược Tử.

Như vậy còn có một khả năng khác: vu oan giá họa.

Có người đã nhân cơ hội này vu oan giá họa cho Thái Hư!

Trong nháy mắt, Tiêu Tri Quân đã nghĩ đến mấy người, hết cách, ngày thường hắn đắc tội hơi nhiều người.

Vì vậy lúc vừa hỏi Hạ Nhân, giọng điệu của hắn cũng không chắc chắn.

Hạ Nhân thản nhiên nói: “Ai?”

“Thần niệm của ai bị tập kích?”

Tiêu Tri Quân chỉ vào Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng: “Hai đệ tử Tiêu gia chúng ta, một người là Tiêu Vô Cực, người kia là Tiêu Vô Tướng!”

Hạ Nhân chỉ vào mũi mình, nói: “Ta… tấn công hai người bọn họ?”

“Tiêu Tri Quân, trong đầu ngươi toàn là phân à?”

“Ta… Thần Tôn cảnh… tấn công thức hải của Thần Vương cảnh, còn đánh vỡ thức hải của Thần Vương cảnh nữa sao?”

Tần Dược Tử cau mày, nói: “Đúng vậy… Chuyện này… chuyện này… không thể nào nhỉ?”

“Tiêu Vô Tướng là Thần Vương cảnh, hơn nữa còn là đỉnh phong Thần Vương cảnh. Thần niệm của hắn cực kỳ mạnh mẽ. Nói khó nghe một chút, hắn là luyện đan sư, thần niệm gần như tương đương với nửa bước Thần Hoàng!”

“Thậm chí có thể sánh ngang với tầng thứ ba sơ kỳ Thần Hoàng cảnh!”

“Nếu không, hắn cũng không thể luyện đan vượt cấp!”

“Đúng vậy!” Bên cạnh Tần Dược Tử còn có một nữ Thần Hoàng. Nàng cũng nhìn Tiêu Tri Quân, nói: “Tiêu sư huynh... Theo lẽ thường, muốn đánh tan thần niệm của Tiêu Vô Tướng, ít nhất cũng cần tu vi đỉnh phong Thần Hoàng cảnh!”

“Hạ Nhân mới chỉ là Thần Tôn, kém nhau tận hai đại cảnh giới!”

“Được!” Tiêu Tri Quân nói: “Cho dù chuyện này không phải do ngươi làm... Thái Hư, ngươi dám chắc chuyện này không liên quan đến ngươi sao?”

“Ta nguyền rủa...” Hạ Nhân vốn định chửi một câu, nhưng nhìn xung quanh, lại cảm thấy người quá đông, gây ảnh hưởng không tốt, đành nhịn xuống, nói: “Tiêu Tri Quân, đừng nằm mơ nữa!”

“Mặt mũi Tiêu gia các ngươi cũng chẳng cần nữa rồi. Các ngươi hết lần này đến lần khác đánh lén ta, vì muốn giành lấy danh tiếng trấn áp cả ba bảng mà không tiếc để Thần Hoàng cảnh đến đánh lén ta!”

“Bây giờ cả Thánh Đan thành đều biết chuyện tốt các ngươi đã làm!”

“Ngươi còn mặt mũi bảo ta thề à?”

Hạ Nhân vừa dứt lời, lập tức có người phẫn nộ lên tiếng.

“Tiêu gia… Trả mạng chị gái và cả nhà chị ấy lại đây!”

“Tàn hại người vô tội, các ngươi đáng chết…”

“Tiêu Tri Quân, ngươi còn cần mặt mũi nữa không?”

Vốn dĩ vì e ngại tu vi và thân phận của Tiêu Tri Quân nên chẳng có mấy người bình thường dám chửi, nhưng sau khi có người mở đầu, lập tức vô số người lên tiếng mắng chửi, lên án.

Hơn nữa, thế công này tựa như cơn sóng lớn cuồn cuộn, hết đợt này đến đợt khác, không ngừng nghỉ, khí thế ngày càng hung hãn.

Tiêu Tri Quân tuy là Thần Hoàng cảnh, lại là đệ tử của Đan Đế, nhưng lúc này cũng không dám lên tiếng. Hắn vội vàng thu dọn rồi hóa thành một vệt sáng bay đi, ngay cả các đệ tử cũng chẳng buồn để ý.

Đệ tử Tiêu gia cũng lập tức chạy tán loạn bốn phía.

Bởi vì nếu không chạy, rất có thể sẽ bị người ta ăn tươi nuốt sống.

Thế nhưng Tiêu Hiểu Nguyệt ở lại lại phải hứng chịu toàn bộ những lời công kích của mọi người.

“Được rồi… Im miệng!” Tần Dược Tử trên đài quát lớn: “Tất cả đệ tử tham gia thi đấu, trước tiên tiến vào đại trận!”

“Những người còn lại, lùi ra sau một trăm trượng!”

Lúc này Tiêu Hiểu Nguyệt mới đi cùng mọi người vào trong đại trận, nhờ đó tránh được thương tổn kéo dài.

Mọi người tiến vào đại trận, xung quanh cuối cùng cũng yên tĩnh trở lại.

Sau vòng đào thải thứ hai, Thiên bảng, Địa bảng và Nhân bảng, mỗi bảng chỉ còn lại một trăm người!

Tiêu Vô Tướng trên Thiên bảng và Tiêu Vô Cực trên Nhân bảng vì thần niệm bị tổn thương, không thể tham gia thi đấu, nên đã rời đi.

Vì vậy, lần này chỉ có hai trăm chín mươi tám người tham gia thi đấu!

Trong đại trận vẫn được chia thành bốn khu vực.

Ba khu vực lần lượt dành cho tu sĩ Thần Vương cảnh, Thần Tôn cảnh và Thần Quân cảnh luyện đan.

“Lợi hại thật…” Hỏa Dạ ôm kiếm đứng bên cạnh Hạ Nhân, nói: “Ta chưa từng nghĩ lại có thể giành quán quân bằng cách này!”

Nàng cười híp mắt nhìn Hạ Nhân: “Xem ra, lần trước ngươi nói với ta câu đó là có ý riêng nhỉ!”

Hạ Nhân nói: “Lần trước ta chỉ thuận miệng nói thôi, tiền bối Hỏa Dạ đừng coi là thật!”

“Chuyện lần này thật sự không liên quan gì đến ta!”

CHƯƠNG 2358

Kết thúc cửa ải thứ ba

“Tiền bối Hỏa Dạ, sắp bắt đầu tỷ thí rồi!”

“Chúc tiền bối giành được hạng nhất Thiên bảng!”

Hạ Nhân không muốn nói quá nhiều với nữ nhân này.

Hỏa Dạ lại cười, nói: “Được... Nếu ta giành được hạng nhất Thiên bảng thì cũng là nhờ chiếm tiện nghi của cô... Ừm... Sau này ta mời cô uống rượu!”

Hạ Nhân lắc đầu: “Ta không uống rượu!”

Hỏa Dạ nói: “Rượu của ta không giống bình thường đâu, đảm bảo cô sẽ thích!”

Lúc này, Tần Dược Tử cũng đi lên đài chủ trì rồi ngồi xuống.

“Chư vị... người càng lúc càng ít rồi... Được rồi, lần tỷ thí này rất đơn giản, đó là luyện đan!”

“Ai luyện ra đan dược có phẩm chất cao hơn thì điểm số cao hơn. Nếu cùng phẩm chất thì xét thời gian nộp đan!”

“Ai dùng thời gian ngắn nhất thì điểm số cao nhất!”

“Được rồi, bắt đầu phát nguyên liệu!”

Sau đó có người đi tới phát nguyên liệu.

Trước khi tỷ thí, Hạ Nhân cũng không biết cửa ải này phải luyện chế đan dược gì, chỉ có thể đợi nguyên liệu được phát xuống mới biết.

Ba hộp ngọc được đặt trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân mở ra xem, nguyên liệu trong ba hộp ngọc giống hệt nhau!

Đó là nguyên liệu luyện chế Linh Xu đan, thần đan lục phẩm.

Linh Xu đan là một loại đan dược khá đặc biệt, từ nhất phẩm đến bát phẩm đều có. Mỗi phẩm cấp tương ứng với tu vi khác nhau của tu sĩ, sau khi nuốt vào có thể bổ sung thần niệm hao tổn.

Loại đan dược này là đan dược phổ biến nhất, cũng được sử dụng nhiều nhất ở Thần giới.

“Chư vị...” Sau khi phát nguyên liệu xong, Tần Dược Tử mới lên tiếng: “Linh Xu đan tứ phẩm, Linh Xu đan ngũ phẩm, Linh Xu đan lục phẩm...”

“Nguyên liệu của mỗi người đều giống nhau, tất cả nguyên liệu đều là hạ phẩm!”

“Nếu ai cảm thấy nguyên liệu của mình không đạt yêu cầu thì có thể giơ tay xin đổi!”

“Hai mươi nhịp thở, mau chóng kiểm tra đi. Sau hai mươi nhịp thở, nếu không ai có ý kiến thì sẽ không được đổi nữa!”

Tiếp đó, mọi người vội vàng kiểm tra nguyên liệu của mình. Hạ Nhân cũng xem qua một lượt, không có vấn đề gì.

Chất lượng hạ phẩm, chỉ cần không bị hỏng thì không thành vấn đề.

“Được!” Tần Dược Tử nói: “Xem ra nguyên liệu của mọi người đều không có vấn đề. Vậy tiếp theo, ta sẽ nói về quy tắc!”

“Thứ nhất, mỗi người chỉ có nguyên liệu cho ba lò!”

“Không phân trước sau, chỉ cần luyện chế ra đan dược thì sẽ lấy lò có phẩm chất tốt nhất trong bất kỳ lò nào thành đan để tính thành tích!”

“Ta nói lại một lần nữa, là lò có phẩm chất tốt nhất trong bất kỳ lò nào, chứ không phải chọn ra mười hai viên đan dược có phẩm chất tốt nhất trong ba lò, hiểu chưa?”

“Được!” Tần Dược Tử nói: “Vấn đề cuối cùng... giống như cửa ải trước, có thể xin luyện đan vượt cấp. Ai muốn luyện đan vượt cấp thì đến chỗ ta mua nguyên liệu!”

“Vẫn là Linh Xu đan... Thần Vương cảnh có thể xin nguyên liệu luyện Linh Xu đan thất phẩm!”

“Bây giờ có thể lên đài rồi!”

“Luyện đan vượt cấp, cho dù chỉ luyện ra hạ phẩm tệ nhất thì điểm số cũng sẽ vượt qua cực phẩm cùng cấp, chư vị đều biết rồi chứ!”

Tiếp theo đến lượt Hạ Nhân lên đài!

Hỏa Dạ và Tiêu Hiểu Nguyệt cũng đều lên đài.

Hạ Nhân nhìn qua, đại khái có khoảng hai mươi người lựa chọn luyện đan vượt cấp.

Nói cách khác, mỗi cảnh giới có bảy tám người.

Sau khi mua giá cao ba phần nguyên liệu, Hạ Nhân kiểm tra thật kỹ một lượt, phát hiện không có vấn đề gì rồi quay về.

“Được rồi...” Tần Dược Tử phất mạnh tay áo: “Bây giờ... bắt đầu luyện đan!”

Trên từng đài luyện đan, từng ngọn lửa phóng thẳng lên trời.

Mọi người đều lấy đan phương và nguyên liệu luyện đan ra, bắt đầu luyện chế.

Hạ Nhân vẫn rất hiểu rõ năng lực của mình.

Ban đầu, trong tình huống không nhờ bất kỳ ngoại vật nào, Hạ Nhân luyện chế Tôn Vương đan lục phẩm, phẩm chất ổn định đạt tới sáu viên thượng phẩm và sáu viên trung phẩm.

Đó là thành tích tốt nhất của hắn, hơn nữa còn là thành tích ổn định.

Đương nhiên, khi ấy nguyên liệu Hạ Nhân dùng để luyện đan đều là cực phẩm.

Bây giờ nguyên liệu Linh Xu đan lục phẩm đều là hạ phẩm, chắc chắn thành tích sẽ không tốt bằng trước đây.

Hạ Nhân muốn quan sát người khác, đặc biệt là Tiêu Hiểu Nguyệt ở bên cạnh, xem bọn họ có thể luyện ra thần đan với phẩm chất thế nào.

Tần Dược Tử trên đài có chút không nhịn được, nhìn Hạ Nhân hỏi: “Thái Hư... ngươi làm sao vậy?”

“Người khác đều đang luyện đan, ngươi còn ngẩn ra đó làm gì?”

Hạ Nhân chắp tay: “Tiền bối, vãn bối xem trước đã. Ta sợ mình thành đan quá nhanh sẽ ảnh hưởng đến tâm cảnh của người khác!”

“Hừ...” Tần Dược Tử lắc đầu: “Tiểu tử ngươi cũng tự tin thật đấy, được... vậy ngươi cứ từ từ chờ đi!”

Cuối cùng, lò đan dược đầu tiên của Tiêu Hiểu Nguyệt ở bên cạnh cũng luyện chế xong.

“Xì xì xì...” Xung quanh lập tức vang lên một tràng tiếng hít khí.

Thành tích thành đan như vậy đã đủ tốt rồi.

Một mặt, đây là luyện đan vượt cấp, mặt khác, còn có sáu viên trung phẩm.

“Tích...” Rất nhanh, trận pháp trên tấm bia đá trước mặt Tiêu Hiểu Nguyệt lóe sáng, thứ hạng hiện ra.

Được một trăm điểm, tạm thời xếp hạng nhất Địa bảng.

Nàng còn tưởng mình đã thắng Hạ Nhân, quay đầu nhìn lại thì thấy ba phần nguyên liệu trước mặt Hạ Nhân vẫn còn nguyên vẹn.

Ơ... Tên này vì sao còn chưa luyện đan?

Vừa rồi Tiêu Hiểu Nguyệt không nghe thấy cuộc đối thoại giữa Tần Dược Tử và Hạ Nhân, bởi để tránh bị ảnh hưởng, lúc luyện đan nàng đã phong bế thính giác của mình.

Thành tích của mọi người cũng dần dần hiện ra.

Cao nhất chính là sáu viên trung phẩm và sáu viên hạ phẩm của Tiêu Hiểu Nguyệt.

Hơn nữa tốc độ thành đan của nàng cũng nhanh nhất.

Vì vậy cho đến cuối cùng, nàng vẫn luôn đứng hạng nhất.

Trên mặt Tiêu Hiểu Nguyệt không có nụ cười, nàng chăm chú nhìn Hạ Nhân.

Tiếp theo nàng không cần luyện đan nữa, bởi vì đã đứng hạng nhất rồi, cứ xem biểu hiện của những người khác trước đã!

Từ đài luyện đan của Hạ Nhân bỗng phóng ra một tia lửa!

Sau nửa canh giờ, đan dược thành hình!

Mười hai viên thần đan bay vào hư không, rồi bị Hạ Nhân chộp lấy, ném thẳng vào trận pháp.

Tiêu Hiểu Nguyệt thậm chí còn không nhìn thấy phẩm chất đan dược Hạ Nhân luyện ra.

Ngay sau đó, những con số trên tấm bia đá trước mặt tất cả mọi người đều thay đổi.

Thái Hư, được một trăm điểm, thành tích xếp hạng nhất Địa bảng.

“Đạo nhân Thái Hư!” Một nhân viên lấy đan dược của Hạ Nhân ra khỏi trận pháp, nói: “Mười hai viên thần đan lục phẩm, tất cả đều là trung phẩm!”

“Hiện tại xếp hạng nhất, chư vị, cố lên nhé!”

“Ha ha ha ha...” Trên đài, Tần Dược Tử bật cười.

Sắc mặt Tiêu Hiểu Nguyệt bên cạnh có chút lúng túng.

Nhưng rất nhanh nàng lại khôi phục vẻ bình thường.

Dù sao chuyện Hạ Nhân vượt qua nàng, nàng đã sớm chuẩn bị tâm lý rồi.

Sau khi luyện đan xong, Hạ Nhân trực tiếp ngồi vào chỗ, không động đến lò thứ hai.

Bởi vì Tiêu Hiểu Nguyệt cũng không luyện chế lò thứ hai.

Ước chừng nữ nhân này cũng hiểu rõ, bất kể cố gắng thế nào, nàng cũng không thể luyện ra mười hai viên cực phẩm, nên đành nhận mệnh mà thôi.

Lại qua một canh giờ, tỷ thí kết thúc.